

A Kúria a dr. Bencsik Lajos ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Holczknecht Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Paksi Városi Bíróság előtt 2.P.20.638/2009/48. számon megindított és a Tolna Megyei Bíróság 3.Pf.20.464/2011/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 52. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 162.000 (százhatvankettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet a felperes kártérítés iránti keresetét elutasította. A jogerős ítélet alapjául szolgáló releváns tényállás szerint a felperes 2008. március 18-án az alperes jogelődjével hálózati csatlakozási szerződést kötött, amelynek keretében az alperes vállalta, hogy a ... szám alatti ingatlanon, mint fogyasztási helyen, 2008. augusztus 15-i rendelkezésre állási időponttól biztosítja a hálózati kapacitás igénybevételének lehetőségét, 4.0 bar névleges csatlakozási nyomáson.

A felperes a szerződésben meghatározott határidőben megfizette az ingatlanra vonatkozó csatlakozási díjat, és 2008. május 29-én megkapta a földgáz-felhasználási engedélyt. Azonban az alperes jogelődje a szerződésben vállalt határidő alatt nem építette ki a kapacitás igénybevételéhez szükséges, csatlakozást biztosító új leágazó vezetéket.

A felperes a késedelem miatt panaszt nyújtott be az ...Központi Panaszirodájánál és a Magyar Energiahivatalnál. Az alperes

jogelődje a mulasztást elismerte és vállalta, hogy 2009. július 31-ig eleget tesz szolgáltatási kötelezettségének. A mulasztás miatt az üzletszabályzat alapján 13.734 forint kötbért fizetett meg a felperes részére. A vezetékre csatlakozás 2009. július 17-én valósult meg.

A perbeli ingatlan külső és belső felújítási munkálatai 2008. tavaszától 2009. tavaszáig tartottak. A gázóra bekötésére a vezetékre csatlakozás után, 2009. augusztusában kerülhetett sor. A felújítási munkák időtartama alatt a felperes gyermekei tulajdonában álló paksi ingatlanban lakott egyik gyermekével és annak élettársával.

A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen 2.700.000 forint, másodlagosan 1.540.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Elsődleges kereseti kérelmét arra alapította, hogy az alperes késedelme miatt el volt zárva a perbeli ingatlan bérbeadással történő hasznosításától. Másodlagos kereseti kérelmében az alperes késedelmes szolgáltatására tekintettel 2010-ben megvásárolt 200.000 forint értékű kazán, a kényszerből kivitelezett 100.000 forint értékű új kémény, a 2008-2009. évben a felperes lakóhelyén felmerült 300.000 forint fűtési költség, valamint a felperes gyermekének 1/2 tulajdoni hányada ellenérték nélküli használatba engedése, 2011. február közepéig számított ellenértékére tartott igényt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felek között nem volt vitás az, hogy az alperes a földgázellátásról szóló 2003. évi LXII. törvény. (GET) és az annak végrehajtására vonatkozó 111/2003. (VII.29.) Kormányrendelet 9.-11. §-aiban és az elosztói engedélyes perbeli jogviszonyra irányadó üzletszabályzatának 4. számú melléklete alapján a felperes ingatlanának gázhálózati csatlakozására vonatkozóan létrejött írásbeli megállapodásban vállalt kötelezettségét megszegte azzal, hogy a szerződésben vállalt határidőre nem biztosította a hálózati kapacitás igénybevételének lehetőségét. Kifejtette, hogy az üzletszabályzat 8. számú melléklete 1.a.b. pontjai szerint az alperes a mulasztáshoz kapcsolódó kötbérfizetési kötelezettségének eleget tett. Mindemellett a felperes a kártérítési átalányt meghaladó kárát a Ptk. 246. § (2) bekezdése szerint érvényesítheti. Megállapította: a Ptk. 318. § (1) bekezdése és a 339. § (1) bekezdése alapján a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az alperes jogelődje felróható és jogellenes magatartásával okozati összefüggésben vagyoni értékcsökkenése, elmaradt haszna, illetve nem vagyoni kára keletkezett.

A peradatok alapján megállapította, hogy a felperesnek nem állt szándékában az ingatlan bérbeadással történő hasznosítása, ilyen szándék hiányában, pedig kár sem érhetett. Megállapította azt is, hogy a felújítást végző ... a hasznosíthatósághoz szükséges nagyobb

munkák elvégzésével csak 2009. tavaszára készült el, a korábbi befejezésnek a munkák jellegéből adódóan nem lehetett akadálya a fűtés hiánya.

A másodlagos kereseti kérelem körében kifejtette, hogy a kazánvásárlás és az új kémény építése a gázelosztó vezetékre való rácsatlakozást követően történt, az idényre jelentkező költségek pedig gázszolgáltatás igénybevétele esetén is felmerültek volna. A felperes nem bizonyította az eltérő fűtési módból eredő esetleges különbözetet. A 2009-es fűtési szezonra vonatkozó igény pedig már a gázvételezési lehetőség időszakára esik. A ... ingatlanak használatával kapcsolatos elmaradt vagyoni előny nem a felperesnél, hanem a tulajdonos gyermeknél jelentkezhetne.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érintette, fellebbezett részében helyben hagyta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-a szerint okszerűen mérlegelte a bizonyítékokat, döntése érdemben és indokaiban is helytálló. A perben feltárt tényállás nem támasztotta alá a hasznosítási szándékot, a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a felújítást követően családja és gyermekei kívánják használni az ingatlant, annak kiadására vonatkozóan nem volt konkrét tervük. Bizonyítást nyert az is, hogy a felújítási munkák közül a nagyobb volumenű munkák csak 2009. tavaszára készültek el, az ingatlan korábbi hasznosítását ezek a munkák is megátolták.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását, és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Sérelmezte, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem fogadták el a Ptk. 99.-111. §-ában szabályozott használat jogára vonatkozó jogi álláspontját. Érvelése szerint az alperes jogellenes magatartása miatt nem tudta ezen tulajdonosi részjogát gyakorolni, ingatlana az alperes mulasztása miatt használhatatlan volt. Amennyiben az ingatlan tulajdonosát megfosztják a dolog használatától, ebből a tulajdonost kárt éri, amelyért a károkozó kártérítési felelősséggel tartozik. A dolog használati joga a tulajdonos részéről történő használattal is értéket képvisel, ennek a károkozó részéről történő megfosztása a tulajdonos kárát jelenti.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes kereseti kérelmében az alperest a gázhálózati csatlakozásra vonatkozóan megkötött szerződésben meghatározott szolgáltatási kötelezettségének késedelmes teljesítése miatt bekövetkezett kárai megtérítésére kérte kötelezni.

A Ptk. 318. § (1) bekezdése, a Ptk. 339. § (1) bekezdése valamint a

Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek azt kellett bizonyítania a perben, hogy az alperes jogellenes és felróható magatartásával okozati összefüggésben kárt szenvedett.

A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Az alperes jogellenes és felróható magatartása nem volt vitatható, azonban a perben az nem nyert bizonyítást, hogy ezzel okozati összefüggésben a felperesnél az általa állított károk ténylegesen felmerültek. Károsodás hiányában pedig nem állhat fenn a kártérítési felelősség sem.

A felülvizsgálati kérelem hivatkozott arra, hogy a Ptk. 99.-111. §-ai a tulajdonosi jogosultság egyik részjogosítványát, a használat jogát szabályozzák. A használat jogának korlátozása valóban a tulajdonos károsodását eredményezheti. Azonban a károsodás bekövetkeztének megállapításához nem elegendő az a hivatkozás, hogy a tulajdonos számára fennállt az ingatlan kiadásának lehetősége. Ugyanis az igényt érvényesítő fél vagyoni kárát kizárólag akkor kérheti, ha kimutatható, hogy kár érte. Tehát nem a fiktív, feltételezéseken alapuló, hanem a Ptk. 355. § (4) bekezdésében meghatározott ténylegesen felmerült, az érintett vagyonában beállott értékcsökkenés, elmaradt vagyoni előny, vagyoni hátrány megtérítésére tarthat igényt. Ennek bekövetkeztét azonban a felperes nem igazolta a perben, aminek hiányában a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes keresetét.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest az alperes jogi képviselőjének ellátásával felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

A felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Budapest, 2012. május 16.

Dr. Baka András sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő

